

talte den indsats med, vi kan gøre for at hjælpe andre lande med de energibesparelser, vi allerede er i fuld gang med, så har vi da for længst nået at opfylde vores målsætning på globalt plan.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Fru Arnold er rimelig begejstret for det forslag, der er fremsat. Jeg synes, hun skulle gøre sig overvejelser over, hvad det er for en indsats, der gøres i det her spil, når vi går så meget foran alle andre lande. Det er en masse arbejdspladser, der er indsatsen. Hvad er gevinsten? Gevinsten er, at vi får nedbragt CO₂, hvis det virker godt, men det er jo ikke en gevinst, der er mærkbar for nogen på denne Jord. Det er jo kun, hvis mange lande kommer med, at man får en gevinst ud af det her.

EU har sat det meget højt på sit seneste arbejdsprogram. Der står der, at det er noget, man vil arbejde for.

Er der en meget stor værdi i, at vi presser en særlig dansk CO₂-lovgivning hurtigere igennem, end alle andre gør? Hvad er gevinsten ved det? Hvis de andre følger med, følger de så lige netop vores ordning, eller skal vi så til at lave hele det her om én gang til, for at det kan passe til den europæiske ordning?

Jeg synes, indsatsen er meget høj i forhold til den mulige gevinst, der er. Den er så meget mere høj, som vi sagtens kan overholde de internationale forpligtelser i år 2005, som vi har sagt ja til, og som De Konservative bakker fuldstændig op; ingen problemer med det.

Men hvordan kommer energipriserne til at bevæge sig fra nu af og i de kommende år? Mange gætter på, at det bliver dyrere og dyrere, og at det på den måde er en ganske fremragende investering. Men lykkes en del af den ny teknologiudvikling, lykkes det at få udviklet superledere, så kommer hr. Kim Behnkes scenario nærmere, og så bliver energien billigere, uden at vi får de store miljøforureninger. Bare det, at miljøbelastningen ved transporten af energi falder så meget, vil give en helt anden situation; og så hænger vi måske på at have ødelagt en række virksomheder, uden at det var nødvendigt.

Jeg synes, De Radikale gambler i denne sag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til fru Hanne Severinsen: Jeg har ikke før hørt partiet Venstre gå ind for flertalsafgørelser i EU på skatte- og afgiftsområdet. Jeg har boret lidt i det i dag for at høre, om det virkelig er rigtigt, at Venstre nu vil have det som en ny EU-politik. Jeg har ikke hørt Venstre sige det før, og derfor har det overrasket mig. Jeg er da interesseret i at høre det nærmere udarbejdet i forbindelse med oplægget til regeringskonferencen i 1996, for det er jo en helt ny stil i dansk politik.

Hr. Langkilde spurgte, om det er indsatsen værd at gå foran og indføre en enkeltstående dansk afgift. Jamen det har vi jo gjort tidligere, og der har ikke været nogen beviser for, hvad det har kostet. Det har heller ikke kunnet bevises, at det har givet ekstra arbejdspladser. Vi har bare konstateret, at opsvinget er i gang. Det skyldes selvfølgelig ikke, at der er indført en separat dansk CO₂-afgift, det skyldes mange andre ting, men det er De Radikales faste overbevisning, at vi ikke kan sige, at det har kostet så og så mange arbejdspladser. Det vil vi heller ikke kunne sige om dette forslag. Hvordan energipriserne vil udvikle sig i de kommende år, kan hverken jeg eller hr. Langkilde vide noget om. Vi kan bare vide, at i øjeblikket bevæger de sig kraftigt nedad, fordi dollaren falder, og det internationale oliemarked afvikles i dollar. Et af de virkelige problemer, dansk erhvervsliv har, er, at dollaren falder, så alle de, der handler med USA, ikke kan få tilstrækkelige mængder penge hjem for deres varer, hvorfor de har problemer med deres regnskaber. For dem er de grønne afgifter kun en svag krusning på overfladen; de vil i virkeligheden meget hellere have en svagere dansk krone.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes, fru Elisabeth Arnold skulle tale lidt mere med fru Lone Dybkjær, som vist oven i købet har kontor her på Borgen, for vi sidder jo faktisk i gruppe sammen i Europa-Parlamentet, og dér har været en afstemning om, hvorvidt man kan gå ind for flertalsafgørelser med hensyn til CO₂-afgifter. Det gik den liberale gruppe, altså både Venstre og De Radikale, ind for, så det er der altså ikke noget nyt i.

Jeg vil gerne understrege, at det ikke er det samme som at gå ind for en fælles skatte- og afgiftspolitik, og det er heller ikke noget med, at vi forestiller os, at der skal være egne indtægter